

ביום ראש השנה קול השופר מעורר קול שופר העליון

וְעַל דָּא בְּיוֹמָא דְרֵאשׁ הַשָּׁנָה, קוֹל שׁוֹפָר, אֲתַעֵר קוֹל שׁוֹפָר אֲחֵרָא, זֵינָא בְּתַר זֵינְיָה אֲזֵלָא ומשום כך ביום ראש

השנה קול השופר שבעולם הזה הוא מעורר את קול השופר האחר העליון מאחר שכל מין הולך אחרי מינו. **אֲרַחֲיָה דְנַחֲשׁ לְבִישׁ אִיהוּ, לְקַטְלָא וּלְמַחֲאָה, בְּהֵהוּא קָלָא מִמֶּשׁ, לָא אֲתַעֵר קָלָא דְהֵאֵי נַחֲשׁ, אֲלָא בְּתַר זֵינְיָה** ומאחר שדרך הנחש היא דרך רעה כי הוא מכה והורג

או לכן בזה הקול של ההד של האדם אז לא מתעורר קול הנחש אלא רק אחרי הקול שהוא מינו. **וְדָא אִיהוּ, פֶּד בַּר נֶשׁ מַחֵי בְּחוּטְרָא בְּאַרְעָא, וְקָרִי לִיָּה לְזֵינְיָה, כְּדִין אֲתַעֵר הֵהוּא קָלָא דְנַחֲשׁ, לְאַתְבָּא לְזֵינְיָה** וסוד הקול הוא שהנה כאשר מכה האדם במקל בארץ אז הוא קורא עי"כ למינו

שהוא הנחש המכה ועי"כ מתעורר אותו הקול של הנחש בכדי לחזור אל מינו שהוא הד ההכאה. **וְרָזָא דָּא אִיהוּ טְמִירוּ** וסוד זה הוא סוד נסתר [קסח].

שלמה המלך ידע סוד שלושת הקולות אבל לא ידע איזו תועלת יש בכך **אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְדָאֵי מְלָה דָּא מְלָה סְתִימָא הִיא. וְתוֹהֵנָא אִיךְ שְׁלֹמֹה מְלֻפָּא לָא יָדַע מְלָה דָּא** אמר

אור הרשב"י

[קסח] ועיין בזה פרשת משפטים דף קי"א ע"א שהם מאחרות את טבילתן בכדי לעער את שהקול של הנחש מתחבר יחד עם קולות הנשים שלא שומרות את טהרתם כראוי או בעליהם ועי"כ הם גיזוקות מהם.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

רשב"י לשליח שודאי דבר זה הוא דבר סתום, אולם תמה אני על שלמה המלך איך הוא לא ידע סוד זה כי על כך אמר שלמה 'שלשה המה נפלאו ממני' כי הייתה כוונתו על אלו השלושה קולות (יהל אור). **אָמַר לַיהוָה, שְׁלֹמֹה מִלְפָּנַי מִנְדַּע יָדַע, וְלֹא כָּל כֹּהֵן. אָבֵל מִה דִּילָא יָדַע, הֵהוּא קָלָא מַה תּוֹעֲלֵתָא אֵית בֵּיהּ, וְהֵיךְ יִתְבָּא** השיב לו השליח ששלמה המלך ידע סוד זה אבל לא ידע אותו כל כך על בוריינו מאחר שהוא לא ידע איזו תועלת יש באותו הקול ואיך הוא יושב בנקיטת הסלעים.

רשב"י זכה לגילוי סודות שלושת הקולות מה שלא זכה שלמה המלך **וְרַב מְתִיבְתָּא הֵכִי אָמַר, דְּקְדוּקָא דָּא לָא יָדַע שְׁלֹמֹה מִלְפָּנַי, דְּהָא הֵהוּא קָלָא, אֵי הֵי פְּלִילָא רוּחָא וְנִפְשָׁא** וראש הישיבה כך אמר שהנה לא ידע שלמה המלך את הדיוק הזה כי הרי זה הקול של המת הוא כלול מהרוח והנפש המצטערים על הפרידה מהגוף (רמ"ק), **וְהַבֵּל גְּרָמִי מַעֲצִבּוֹנָא דְּבִשְׂרָא** וכן הוא כלול מההבל של העצמות שהוא הבלא דגרמי וכן הוא כלול מכח העיצוב [קסו] והתיקון של הבשר, **וּמִשְׁטָטָא בְּאִירָא, וְכֹל חָד מִתְפָּרֵשׁ דָּא מִן דָּא. וְכֹד מְטָא לְהֵהוּא אֲתָר דְּעָאֵל בֵּיהּ, יִתְבָּא כְּמִיתָא** והנה הקול הזה של צער המת הוא משוטט באוויר ואז כל אחד מאלו שהם הנפש והרוח וההבלא דגרמי הם נפרדים זה מזה וכל אחד

אור הרשב"י

[קסו] דהיינו שהוא לשון תיקון ועיצוב כדאיתא שהוא לשון ידיך עיצובני שמתקנים ומיישבים
בשבת קמ"ז ע"א אין מעצבין את הקמן ופירש"י עצמותיו.

הלימוד היומיומי

הולך למקומו הראוי לו אמנם כאשר מגיע זה הקול של צער המת אל אותו מקום שהוא צריך להיכנס לשם אז הוא יושב שם כמת בלא שום פעולה. **וְכָל אֵינּוֹן הָרָשִׁיִן וְקוֹסְמִין יַדְעִין אֶתְרִין אֱלִין בְּחַרְשֵׁיהוּ, וְגַחְנִין לְאַרְעָא, וְשִׁמְעִין קָלָא דָא, דְּמַתְחַבְרוֹן אֵינּוֹן רוּחָא וְנַפְשָא, וְהַבֵּל דְּגַרְמִי, וְאוֹדְעִין מְלָה** וכל אלו המכשפים והקוסמים [קסז] הם יודעים את המקומות האלו ע"י כשפיהם ואז הם מתכופפים לארץ והם שומעים את הקול הזה שעל ידו מתחברים הנפש והרוח והבל דגרמי ואז אלו הנפשות המתחברים עם אותו קול צער המת הם מודיעים למכשפים את מה שהם רוצים. **וְדָא אִיהוּ (ישעיה כט) אֹב מְאָרְץ** וזהו מש"כ 'אוב מארץ' כי שאילת אוב הוא מאותו הקול של המת שבארץ ועל ידו העלתה הבעלת אוב את שמואל הנביא [קסח]. **וְעַל דָּא רְדִיף שְׁלֹמֹה, לְמַנְדַּע מַה דְּאֶתְעָבִיד מֵהָהוּא קָלָא, וְלֹא יַדַּע** ועל סוד זה היה רודף שלמה המלך בכדי לדעת מה נעשה מאותו הקול, אמנם הוא לא זכה לדעת אותו. **זָבָאָה חוּלְקָךְ רַבִּי, דְּאֶתְבְּרִיר לָךְ מְלָה דְקָשׁוּט** ואמר השליח לרשב"י אשריך רבי שלך נתבאר דבר האמת.

אור הרשב"י

אמנם בודאי אין הכוונה שבעלת האוב העלתה את נפשו ורוחו השוכנים בגן עדן במנוחה אלא היא העלתה רק את קול צער המיתה ומה שחשב שמואל שהגיע זמן התחייה הוא בגלל שבעת התחייה עתיד הקב"ה לכלול בגוף ובנפש גם את הקול הזה שהוא מתייחד עימם ביחד ומכיון שהתעורר הקול הזה הוא השב שהגיע עת התחייה (רמ"ק).

[קסז] וכתב הרמ"ק שכל הדבר הזה הוא תחת ממשלת החיצונים שהמיתה הוא חלקם מכל עולם ואלו המשמשים באוב יודעים את שמות השרים הממונים על זה והם משביעים אותם ומקטרים להם קטורת ידועה ועושים להם עבודות ידועות ואח"כ הם באים ומגשימים להם את אותם החלקים הידועים שתחת ממשלתם. [קסח] כי גם שמואל הנביא היה לו צער מיתה

כאשר האדם מעורר קולו במקום פתוח מתעורר כנגדו אותו הקול של צער
המת והיולדת

**כַּד בַּר נָשׁ אֶתְעַר קָלָא, מִיַּד (מִתְחַבְּרִין) אֶתְעַר הַהוּא קָלָא,
וְלִית לִיהּ רִשׁוּ לְאַרְכָּא יְתִיר. אֶלָּא כְּעִין הַהוּא**

קָלָא, דְּאֶתְעַר בַּר נָשׁ, וְלָא יְתִיר והנה כאשר האדם מעורר קול במקום
פתוח אז מיד מתעורר כנגדו אותו הקול של צער המת והיולדת והוא מתחבר עם קולו אמנם

אין רשות לקול המת והיולדת להאריך יותר משיעור קול האדם כי ההד שהוא הקול שלהם
הוא כשיעור כמו אותו הקול שעורר האדם ולא יותר מזה. **וְאִי אָרִיךְ בַּר נָשׁ**

**קָלִיָּהּ, אִיהוּ לֹא אָרִיךְ כַּל כַּד בְּהַדִּיהּ, אֶלָּא לְסוּפָא
דְּקָלָא, בְּגִין דְּלָא יְכִיל לְאַרְכָּא** ואם מאריך האדם את קולו אין קול

ההד מאריך כל כך יחד עמו אלא רק הוא מתעורר לסוף קול האדם מאחר שהוא לא יכול
להאריך. **מֵאִי טַעְמָא** ומה הסיבה לזה, **בְּגִין דְּכַד נִפְקָא**

בְּקַדְמִיתָא, אֶתְאָרִיךְ מִסִּיפֵי עֲלָמָא עַד סִיפֵי עֲלָמָא
אלא בגלל שכאשר יצא בתחילה קול המת והיולדת הוא התארך מסוף העולם לסופו,

**וְהִשְׁתָּא דְּעָאֵל תַּמָּן, לָא יְכִיל לְאַרְכָּא קָלָא, דְּהָא לִית
לִיהּ אַתְר לְאֶתְפֹּשֵׁט תַּמָּן כַּד בְּקַדְמִיתָא** ועכשיו שקול המת

והיולדת נכנס ונגנז בתוך נקיית הסלעים הוא לא יכול להאריך את קולו מאחר שאין לו מקום

בתוך הנקייתם לפשט את קולו כבתחילה (יהל אור).